

orationum quæ sparsim Latinis Budæi epistolis prioribus adscriptæ sunt, familiaris traductio.

Charta. 7. τὴς ἐργάνης οὐώ &c.

PAcis itaque speciem quidem placidam ac festiuam: non men autem plausibile & suave esse nemo ierit inficias, duntaxat prudentum. Atqui amice, foedera loco non dimoueri amborum admodum regnorū interesse inquis: ob idque pacem diligis & amplecteris, tanquam literarum bonarum atque disciplinarum parentem & alumnam. Contra uero, bellum detestaris & auersaris, ut planè exitiosum philosophiaque incunabulis & nutrimentis inauspicatum ac prorsus inimicū, quodque nostras utriusque regni copias uehementer acciderit. Hic autem nonnulli ex eorum numero qui ampliori apud Francos solertia pollent idonei quidem ipsi fortasse ad belli foederumque rationes coniecturis colligendas, non pari certe nobiscum studio quietis affecti Britanos distant presentibus quidem pactis libentes ac quieturos tandem ac mansuros, quoad Tornacum certius constituerint. Eo namque recte pleneque demum communio non iam uos constanter conventionibus staturos, occasione uel qualibet confessim abrepta. Atque hi quidem hoc modo, cuiusmodi plebraque ab ictis statim foederibus iactari solent. Cæterum ipse tecum exoptarim quæ bene atque ordine collocata sunt stabili ut sede maneant si tempore non diuturniori, at nobis certe uitentibus: quo impune scilicet & secure nobis post hac episstolas uicissim missitare liceat: si tibi modo tuiscque istic amicis cordi sit nostram apud huiusc tempestatis uiros eruditos, necnon & posteros amicitiam reddere famigeratā; quem admodum maiores nostri literarum præconio insignes mutuis literis consignatam suæ amicitiae memoriam nobis reliquerunt

querunt. At uero princeps noster quatenus possum coni-
cere, animum præ se ferre uidetur in percussis uobiscū fœ-
deribus alijs que cum nationibus permanendi: nec quic-
quam certe prius designandi q̄ de se suisq; aut uos, aut alio-
rum aliquos uiolata pace cōsilium capere secus intellexerit.

Pagina 12.

(τοσδέ τῷ δὲ ἀπασόπερ &c.) Tanto quidem gratiorem
quanto te lubentius ipse & generosius in amicitiam intuli-
sti. Proinde quū extērnos amicos recenseo, qui in prima-
riorum album referaris iure optimo dignus es. Quin mihi
uideris non tuum modo nomen ultro sensim ac clanculum
perscripsisse, sed iusta quoque tum manu tum animo facere
& præstare.

Pagina 21. μᾶλλον δὲ &c.) Vale mi Oxymore; imò ue-
ro Morosophe, & fortunatus esse perge.

Pagina 24

(διεκάσκος διδός &c.) Reddidit mihi annulos iuuenis,
tuus ceu famulus ceu discipulus, aut certe utrunque, argen-
teos quidem duodeuiginti, cæterum cum his aureum uni-
cum. Quorum bonam iam partem tum amicorū, tum con-
sanguineorum uxoribus magnifice dilagitus sum, uim eti-
am deierando malis atque adeo sycophantæ morsibus amo-
liendis eos obtinere efficacem. His igitur acceptis com-
mendabam tuam industriam, qui simul tuæ mihi des bene-
uolentiæ fidem, simul meæ uicissim accipias tanquam tibi
desponsæ uelut quodam ad firmandam fidem pignora con-
uenientissimo. Evidē lubens istas, si tibi gratae sunt, pacti-
ones tecum hac lege contraxerim inter nos, ut in posterum
amemus. Quid ni enim ego: qui huius notæ amicitias iam
diu ambiebam. Vide tamē ut haud dubie ac bona fide hoc
pactum ineas. Nam tuam ego epistolam pro instrumento
rei fidem ipsius facturo sum adseruaturus. Quod si te ami-

citiae parteis officiose comiterque exercere piguerit, scito qui dem te Budæum expostulatorem amicum & cōtentiosum habiturum, etiam si in causis controversijsque minus uersatū nec dicendi admodū facultate præditum. Vide igitur in qua officium colas amicce ac decenter. Necque enim satis esse arbitror huiuscemodi amicis, reciproca inter se beneuolentia affecti, nisi iusta etiam amicitiae mutuo reddant literarum ultro citroque mittendarum uicissitudine. Sed o meam simplicitatem. Non enim hæc scribo, & non equitem (ut in prouerbio est) in campum prouoco : nempe qui Linacrum uarijs disciplinis summacque utriusque linguæ doctrina præditum in hoc certamen accendam, de me semidocto, imò uero perperam docto quamprimum uictoriam reportaturum. Sed quid facerem? In sapientum enim uirorum epistolis perlubens acquiesco : hilari etiam animo ad eos subinde respondens, quanquam esse me haud paulo ipsis inferiorem agnoscam. Vale uir eloquentissime, & perge opera longe pulcherrima, studioque plurimo digna cōscribere, & nostræ me mento amicitiae. Sic fructū percipere tibi contingat, & elabboratorum prius operum & posthac edendorum.

Pagina 26. ὁμηρικὴ λατῶ &c.) Homerica Latona.
Et capite & fronte hæc alias supereminet omneis.

Ibidem, ἄδυτος γῆ &c.) Suauissimum enim nostin: quod quis cupit assequi.

Ibidem. πάντα λίθοι &c. Omnem mouens lapidem; denique nihil non factus.

Ibidem. ἐπιμέτρα δεσμοί &c.) Ad te autem misi annulos aliquot, quos iam tibi redditos opinor: minutū plane munus, si ad eius preciū respicias; Sin autē ad uires, non inconueniēs fortasse nostræ amicitiae pignus. Quando annulus & conubia contrahentiū, et præceptorum & conuiuia celebratū torum fidem sancit roboratque, Hi autē à Rege nostro consacrati

secreti cuiusvis esse generis conuulsorum amuletum existi-
mantur. Proinde sancti quum sint ipsi quidem, amicitiae rei
sanctae non dissentaneum sunt, uel retinaculum, uel monu-
mentum. Eos itaque qualescumque cum benevolentia missos,
beneuole ut accipias facies. Vale Celtarum literatissime.

Pagina 27.

Oὐδὲν γένεται &c.) Nihil enim absentes amicos longeque die-
stantes æque post repræsentare, ac missarum ab amicis epis-
tolarum monumentum. Præstata siquidem ab amicis mu-
nera, sunt ipsa quidem cum grata, tum eius etiam qui misera-
rit, nos admonent, quandiu saltem extant usu non interciden-
tia; amicos attamen in aliena regione procul à nobis dissitos
nec repræsentant, nec amice coram & comiter colloquen-
do uicem nobis suppeditant.

Ἴνα διπλωμάτης. id est, missitandis epistolis aim intendere.

Ibidem ἀφεδρῆς χρῶ &c.) Affatim utere amico tuorū scria-
ptorum qualicumque recognitore.

Pagina 31. τοῦτον γαρ &c.) Eum enim plurimi facio ami-
cum, cuius equidem periculum prius feci commemoratu-
dignissimum, atque adeo nostras amborum epistolas & iam
emissas & posthac exituras lecturis perquam illustre futurū:

Pagina 34. οὐδὲ οὐτως &c.) Nec sic male. Proverbium
supra explicatum.

Ibidem. τοὺς ἀπρόποταίσες &c.) Aueruncanos deos, hoc
est mala arcentes.

Pagina 37. οὐτως γοῦν τὸν αὐτὸν &c.) Ita certe in diuer-
sum sentio quām uulgas uulgique præsides, isti ut quæ pluri-
mi faciant, ea fortiter ego magnificeque contemnam: hisdem
contra pro nihilo ducentibus quæ nos admiramus.

Ibidem in fine epistolæ εφ' ὡς μή &c.) Hac lege ne quæ à
nobis inuicem scripta sunt, eorum memoriam refricemus:
quanquam feram equidem moleste quod fidem ipse mihi

non habeat uel iurato, non iniqui me aut mali ab eo scripta
consuluisse.

Pagina 44. ὑπὸ οὐερος &c.) Debitis persoluendis condi-
ctam prætergressus.

Pagina 60. ἔργωσο ἄνερ &c.) Vale uir candidissime, ac
me isti animo Phœbi numine afflato redde cōciliatum. Ni-
hil enim pluris æstimarim ipse, quam à tali animo redamari
qui singulari tum morū benignitate, tum dicendi lepore sit
eximus. Nec hunc profecto amorem cum Pluto charis-
simo pusione continuo permutarim si quando ipsum fuero
consequutus.

Pagina 69. ἀμοιβὴ θυ’ &c.) Pensatione quadam amica,
quanquam ultra diem legitimum dilata.

Pagina 73.

Μακάρης &c.) Velut beatum te admiror studiosorū mihi
charissime. Primū quidem piæ religionis nomine quam
professus es, cuiq; iugiter hæres tenacissime. Deinde etiam
causa istius cōcinnæ philosophiæ uenustisc; tum Latinorū,
tum Græcorum dicendi copijs instructæ & confertæ. Quā
tu quidem solus, ut mea est opinio, in isto sodalitio retines
ac deoscularis. Hæc enim politiorum & bonarum literarū
doctrina, quæ maiestatem quidem rectæ philosophiæ exco-
lit, præterquam quod illustrem inter multos & egregium
factura est si tibi modo curæ sint ipsæ, te etiam quū ab alijs
plærisc; molestijs prorsum recreabit, tum ab ijs uero quæ in
isto uiuendi instituto solent accidere.

Ibidem. Εμέ τε ηγή &c.) Me liberosc; meos.

Ibidem ἐπ τοῖς Λαμιωτίων &c.) Interea quæ mihi & filiis
preciosa sunt collocaui.

Pagina 87. ηγή ὄναρ &c.) Vale & feliciter fruere ami-
citijs istis amore dignissimis. (Pag. 103.

τελετῶν etc.,) Sed cuilibet seu plebeio aut triuiali.

pagina

Pagina 105. ἐπίδιος &c.) Ad Iouis amicitiae præsidis tri
bunal, uel etiam cuiusvis hominum qui utriq; nostrum sunt
amici.

Ibidem θαυματογύια,) Miraculorum efficacia.

Pagina 109. ηρεμία &c.) Vale & perge Græcanica,
rum literarum studijs uacare cum fratre tuo mihi dilecto.

Pagina 111. ἐι μέρος. Si igitur o Christophe cum fra-
tre tuo Francisco mihi ac proprij liberi æque dilecte parem
eandemq; super liberalibus disciplinis sententiam persistas
facto exprimere, uirosq; literarū splendore insigneis comi-
ter colore in honoreq; habere, scias & ipse hac facultate illu-
strium dicendiq; acrimonia & eloquentia famigeratorum
unum te tandem extitum, quo utiq; nomine & parentes
& consanguineos gaudio non mediocri affecturus es. Qd
si maiore te exhortatiōe indigere mihi persuasum esset, uer-
bis ad hoc te studium exacuturis haudquaquam pepercis-
sem. Nunc autem abunde hæc tibi esse dicens nempe ado-
lescenti studioso, & ad optimas disciplinas uehementer affe-
cto, clausulam hic faciam epistolæ.

Pagina 120. & 123.

Ἐπ τὸ ἀπόρημα &c.) Tua erat quæstio de hypothesi qua-
piam & argumento minime triviali capessendo ad indicium
specimenq; ingenij optimis ac liberalibus exculti literis ex-
hibendum. Hæsitabas enim quodnam potissimum tibi eam
in rem doctrinæ genus accommodatū esset. Si quod nanc
uulgarium ac minutorum operum attigisses, haud magno
quidem negocio uidebaris illud pertractaturus: cæterū lau-
dem plausumq; meritum negabas. Sin eorum quæ ope-
ræ sunt precium adlatura quidpiam suscepisses, id præterq;
quod multa tibi negotia facesceret, ne sic quidē ad proposi-
tam tibi gloriam euasurum, propter multorum recte ordi-
nēq; locandorum difficultatem, Adeò enim esse deprauata

& philosophorum & theologorum scripta, ea ut ab initio
in totum innouare minoris sit negotij quam scitis uerbis &
exultis sarcire & instaurare. Sunt hæc ferè opinor quæ anci-
piti animo te & consilio esse cogebant: de quibus sententia
ut proferam meam necesse mihi arbitor, te quidem id postu-
lante. Porrò tecum prope modum similiter uniuersa de re
sentio. Nam perperam sita, uel prorsus recōcinnanda sunt,
uel ne mouenda quidem. Sicubi nancij iunctura uenusta re-
polieris, alibi autem non attigeris, causam haud dices quin
inuenti commendatione frauderis. Quandoquidē adorsus
mox quispiam quæ ipse transmiseris, & tibi instauratorum
memoriam obscurabit & gloriam denique omnem operis
egregie feliciterque profligati reportabit. Id quod mihi iam
in non paucis usu uenisse persentisco ab ijs qui post me lo-
cos Pandectarum multis intellectu difficiles adnotarunt.
Proinde me si consulente audis, satius tibi duxeris, ne in-
choanda quidem esse quæ nō tuæ prorsus industriae sint ob-
secundatura, quam inchoata relinquere uelut aditū uiamque
aucupandæ gloriæ opus ipsum excepturis munientia: quæ
admodum nobis contigit. Itaque alia potius censeo tibi in-
stituenda quorum explicationem fore tractabilem spera-
ris: quanquam nihil propemodum sit in ijs quæ de rebus &
diuinis & naturalibus differuntur quod acri, quod exquisi-
to studio dicendiisque uenusta dignitate assequi non possis.
Quod inuidiam si reformidas, si rei ipsius tædiū grauaris ob-
istos contentiosos rabulas elegantioribus hominibus infe-
stos, quibus moris est cōfertim & ferociter in noui quidpiam
molientes insurgere, quonam pacto forti esse animo prædi-
tus uideare, tuoque cōstanter Erasmo patrocinari: qui & pri-
mus & solus inuidiam in se suscipere atque sustinere veritus
non est: quod iugiter prosequitur, id quæ strenue ac fortiter.
Qua quidē alacritate & generositate mansuetiores iam qui
ex

ex eis ferinos induerunt mores & animos effecit. Sectare igitur virum, uicissimq; bonarum ipse literarum studiosis ingenij istius specimen adorna.

Ibidem pagina 124.

ἔντῳ πρός &c.) Apud oratorem in oratione de pace largiri.

Ibidem pagina eadem.

Ἄρι τὰ προεργάμενα &c.) Profusa erunt meliora. Lysias, quod nobis nihil largiuntur de rebus suis.

Ibidem. ἐν τῷ &c.) Apud Aristotelem in libro de Enunciatione.

Ibidem λόγος δὲ δῆμος &c.) Ut enim nomine est vox significativa iuxta iuncturam sine tempore.

Ibidem εἰλωνός δῆμος &c.) Enunciatum Philonis est.

Ibidem καὶ τὸ &c.) Iuxta eadem. Iuxta eundem modū

Pagina 138. Καὶ τὰ τὰς δὲ &c.) Vale & dicta huius epistolæ quæ iocosa uidentur, habe pro iocis. Quæ autem secus, haec pro modo cōsentaneo dicta serio tibi persuade, ut quæ ad numen ipsum piamq; religionem pertinent. Haec enim ex illorum sunt numero quæ à iocis abhorrentia risum non admittunt.

Pagina 149. ἐπικονῖται etc.) Vir stultus sibi ipse applaudit & gaudet ut pro suo amico spondens.

Pagina 151. ἀπὸ φίλων etc. Bona amicorum communia.

Pagina 152. ἐνια πράκτε κινδύνῳ etc.) Tametsi mihi postea æstimanti nonnulla sententijs ex periculo petitis uisa sunt attentata, ubi uobis intellexi, quæ ipse scripsisse, displicere.

Ibidem. ἐμ πᾶσιν etc.) Nectamen de omnibus similis tecum mihi sententia.

Ibidem πρὸς σωρός etc.) Placet enim quod de farragine trialium esse censes, ubi τὸ τυχόντων subaudi γραμμάτων & τυχουσῶν supple ἐπισολῶν.

Pagina 156. ταύτην μὴν δέ &c.) Istud porrò institutum comprobo, mathematica cum diuinis literis consociando, modo celeribus illis ut inquis theologis præceptoribus utare. Quam studiorum rationem lubens equidem capesse tem, si tecum mihi parætas & otium nunc suppeterent,

P I N I S.

E R R A T A Q V A E E X E M P L A R I S V I T I O

in Budæi epistolis prioribus impressis ob-
repserunt, ita castigato.

- Pag. 30. uer. 2. tetrarchiæ, lege, trierarchiæ.
- 43. uer. ultimo, extulerunt, lege, extuderunt,
- 47. uer. 7, reddidisti, lege, credidisti.
- 78. uer. 19. tua, lege, tuæ.
- Eadem, uersu 25. quod, lege, quum.
- 80. uer. 19. hominibus tibi amic. lege, hominum tibi ami-
cissimorum.
- 82. uer. 16. habitis, lege, habendis.
- 91. uer. 32. in orbem, lege, in ordinem.
- 132. uer. 13. Num penè, lege, nunc enim penè.
- 154. uer. 6. in ordinem cę.
- 157. uer. 6. Quibus in ipsis, lege, ad ea enim ipse.
- Eadem uer. 13. in ijs libris, lege, ad eos libros.
- 222. uer. 5. acurare, lege, accurare.